

It's Not You, It's the User Interface: De Invloed van Dating App Design op Relatiedynamiek

Aaliyah Verschuren

SNR: 2061847

Bachelorscriptie Communicatie- en Informatiewetenschappen

Specialisatie: Business Communication & Digital Media

Tilburg University, Tilburg

Begeleider: Marc Swerts

Tweede lezer: ...

Juni 2024

Verklaring van technologiegebruik

Ik erken het gebruik van ChatGPT 3.5 (<https://chat.openai.com/>) voor het genereren van enkele initiële ideeën die mij hielpen bij het uitvoeren van achtergrondonderzoek tijdens het opstellen van deze literatuurstudie. Ik heb ChatGPT gebruikt om een hoog niveau structuur te creëren over de vorming van interpersoonlijke romantische relaties en de dating-app Tinder. Daarnaast heb ik ChatGPT gebruikt als hulpmiddel voor feedback op grammatica, taalgebruik en zinsopbouw.

Samenvatting

Tegenwoordig maakt een significant deel van onze samenleving actief gebruik van swipe-gebaseerde dating-apps (SGDA's) voor het vinden van potentiële romantische partners. Het is van belang dat we de effecten van deze apps op het gedrag van gebruikers en daarmee op de duurzaamheid van de relaties die hieruit voortkomen begrijpen. In de huidige studie is daarom gekeken naar het effect van het gebruik van Tinder (of vergelijkbare SGDA's) op de duurzaamheid van resulterende romantische relaties. Dit is onderzocht aan de hand van een literatuurstudie die op 15 april 2024 is uitgevoerd met behulp van de Web of Science-database, waarbij 15 artikelen zijn geanalyseerd. Hoewel uit de resultaten is gebleken dat Tinder-gebruik kan leiden tot oppervlakkige en minder langdurige relaties, wordt er ook aangetoond dat deze oppervlakkige relaties na verloop van tijd dieper kunnen worden, en dat de duurzaamheid van deze relaties sterk wordt beïnvloed door het motief van gebruikers voor het gebruik van de app en hun zelfwaargenomen succes op de app. Mannelijke gebruikers bleken vaker minder duurzame relaties te vormen via Tinder dan vrouwelijke gebruikers, terwijl jongere gebruikers eerder dan oudere gebruikers minder duurzame relaties ontwikkelden via de SGDA's. Oudere participanten zijn ondervertegenwoordigd in studies naar de duurzaamheid van op Tinder-gevormde relaties, ondanks dat ouderen tegenwoordig ook steeds meer gebruik maken van dit soort apps. Vervolgonderzoek zou zich daarom kunnen focussen op het effect van leeftijd op de duurzaamheid van de op Tinder-gevormde relaties om het huidige gat in de literatuur op te vullen. Verder toont dit onderzoek aan dat het noodzakelijk is om het gebruikersmotief en zelfwaargenomen succes op de app, mee te nemen in het onderzoek naar de duurzaamheid van relaties die gevormd zijn op Tinder, omdat deze factoren de duurzaamheid van deze relaties blijken te beïnvloeden. Ten slotte werpt dit onderzoek licht op het belang van longitudinaal onderzoek bij het bestuderen van de effecten van SGDA's op de duurzaamheid van relaties.

Inhoudsopgave

Verklaring van technologiegebruik	2
Samenvatting	3
1. Introductie	5
2. Theoretisch Kader	6
2.1 Online dating	7
2.2 Tinder's UI	7
2.2 De sturende rol van de UI op gebruikersgedrag	8
2.3 Duurzaamheid van Tinder-relaties	8
2.3.1 Snelheid	8
2.3.2 Volgorde	9
2.3.3 Vereenvoudiging	10
2.3.4 Gamificatie	10
2.4 Online dating gebruikers	11
2.4.1 Gender	11
2.4.2 Leeftijd	13
3. Methode	13
3.1 Databases	13
3.2 Zoektermen	14
3.3 Selectiecriteria	14
3.4 Dataverzameling	15
4. Resultaten	17
4.1 Effect van Tinder-gebruik op de duurzaamheid van resulterende romantische relaties ...	17
4.2 Effect van geslacht op de duurzaamheid van de relaties gevormd op Tinder	20
4.3 Het effect van leeftijd op de duurzaamheid van de relaties gevormd op Tinder	22
5. Discussie en conclusie	23
5.1 Discussie	23
5.2 Implicaties en suggesties voor vervolgonderzoek	27
Referenties	30

1. Introductie

Het internet is uitgegroeid tot een van de meest gebruikte communicatiemiddelen voor velen over de hele wereld. Op 5 januari 2024 waren er 5.50 miljard internetgebruikers, wat overeenkomt met 66% van de wereldbevolking (Ahlgren et al., 2024). Van werkenden die vertrouwen op het internet om onderling te communiceren, jongeren voor wie computer-gemedieerde communicatie (CMC) een onmisbare dagelijkse activiteit is, tot ouderen die internet-gebaseerde webcamdiensten gebruiken om in contact te blijven met verre familieleden; het wordt steeds moeilijker om mensen in westerse culturen te vinden die zich niet dagelijks bezighouden met enige vorm van CMC. Buiten het onderhouden van bestaande sociale verbindingen zoals met vrienden of familie, opent het internet ook de deuren voor de ontwikkeling van relaties online met eerder onbekende anderen. Dit kan leiden tot het ontstaan van nieuwe platonische relaties, maar ook romantische relaties kunnen op deze manier tot stand komen. Online daten verwijst naar het proces waarbij mensen gebruikmaken van speciaal ontworpen internetplatforms om nieuwe mensen te ontmoeten en relaties aan te gaan, meestal met als doel om romantische of seksuele connecties te vinden (Barraket & Henry-Waring, 2008). Het zoeken naar een nieuwe romantische partner via het internet is tegenwoordig niet ongevoel. Relatieonderzoekers stellen dat hoe mensen hun partners zoeken wordt beïnvloed door de technologieën die op dat moment beschikbaar zijn. Daarom is het logisch dat in onze moderne samenleving daten via mobiele apparaten steeds meer een alomtegenwoordig fenomeen is geworden; in 2024 gebruikt ongeveer 52% van de mensen regelmatig datingapps (Business of Apps, 2024; Szaniawska-Schiavo, 2024). Het grote aantal gebruikers van dating-apps vereist dat we kritisch evalueren hoe mobiele communicatietechnologieën de ontwikkeling van romantische banden beïnvloeden voor degenen die ze gebruiken.

Met 80 miljoen gebruikers wereldwijd in 2024 is Tinder momenteel de meest gebruikte dating-app (Bailey, 2024). Volgens de medeoprichters van het platform, Sean Rad en Justin Mateen, werd Tinder gecreëerd om de traditionele online-datingsites uit te dagen en te overtreffen door gebruikers een soepelere ervaring te bieden (Stampler, 2014). Traditionele datingsites waren over het algemeen meer gericht op het invullen van uitgebreide profielen en het beantwoorden van vragenlijsten om een match te vinden op basis van compatibiliteit tussen gebruikers op verschillende dimensies, zoals interesses en persoonlijkheid. Het doel van Tinder was om een minder emotioneel belastend en tijdrovend 'spel' te creëren, wat leidt tot een 'stressvrije datingervaring' (Stampler, 2014). De eenvoudige, op entertainment gerichte gebruikersinterface (UI) van het platform leidt tot de gamificatie van online daten. Gamificatie verwijst naar de integratie van game-elementen in een niet-game context (Seidel, 2018). Het proces van het vinden van een potentiële partner wordt vergelijkbaar met het spelen van een spel, waarbij gebruikers worden gestimuleerd om snel veel beslissingen te maken door naar links of rechts te vegen (oftewel 'swipen') op basis van oppervlakkige kenmerken.

Volgens Bauman (2003) brengt deze gamificatie echter potentiële onderliggende nadelen met zich mee voor gebruikers. Volgens hem raken online daters verstrikt in wat *'vloeibare liefde'* wordt genoemd. Dit fenomeen is een gevolg van de steeds veranderende, vluchtige en onvoorspelbare (*daarom: 'vloeibare'*) aard van het moderne leven, waar de traditionele structuren en zekerheden steeds meer vervagen. Volgens Bauman (2003) kenmerkt vloeibare liefde zich door een gebrek aan duurzaamheid en stabiliteit, waarbij individuen gemakkelijk van de ene partner naar de andere kunnen overstappen, resulterend in vluchtige verbindingen in plaats van betekenisvolle relaties. Het eindeloos swipen op Tinder leidt volgens hem tot deze vloeibare liefde, waarbij gebruikers in korte tijd vele profielen bekijken en beslissingen nemen op basis van oppervlakkige kenmerken. Hij stelt dat de overvloed aan potentiële partners gebruikers ervan weerhoudt om zich te settelen, aangezien ze blijven hopen op iets beters. Deze overvloed aan keuze belemmert het vermogen van daters om zich te binden aan één relatie. Volgens Bauman (2003) zorgt de UI van Tinder er dus voor dat gebruikers moeilijkheden ondervinden om zich te binden aan betekenisvolle relaties vanwege de overvloed aan keuzes en de vluchtigheid van moderne verbindingen.

Meer optimistische interpretaties van de mogelijkheden van online dating maken gebruik van Giddens' concept van *'zuivere relaties'* (Hardey, 2002). Volgens Giddens (1991) zijn zuivere relaties gebaseerd op gelijkwaardigheid, openheid en zelfreflectie, waarbij partners vrij zijn om zichzelf te zijn. Hardey (2002) stelt dat online daters zuivere relaties ontwikkelen doordat zij meer geneigd zijn om open en eerlijk te zijn over zichzelf en hun verlangens door het vergrote gevoel van anonimiteit. Het feit dat mensen niet direct in contact zijn met de ander zorgt ervoor dat online daters zich comfortabeler voelen om zichzelf te uiten. Volgens Hardey (2002) zijn deze relaties dus juist kansen voor diepe intimiteit en wederzijdse betrokkenheid.

De tegenstrijdige opvattingen van Bauman (2003) die de nadruk legt op de vluchtigheid en oppervlakkigheid van moderne relaties, en Hardey (2002), die de mogelijkheid van duurzame en diepgaande verbindingen in de moderne wereld benadrukt, weerspiegelen verschillende perspectieven op de aard van relaties en intimiteit in de hedendaagse samenleving. Om dit te onderzoeken zal door middel van een literatuurstudie de volgende onderzoeksvraag worden beantwoord:

OV: Hoe beïnvloedt Tinder de duurzaamheid van interpersoonlijke romantische relaties?

2. Theoretisch Kader

In de komende secties zal een theoretisch kader worden gepresenteerd dat zich richt op verschillende aspecten van online dating, met een specifieke focus op de dating-app Tinder (en vergelijkbare dating-apps). Ten eerste zullen de algemene kenmerken van online dating worden besproken, gevolgd door een analyse van de UI van Tinder. Vervolgens zal er worden bekeken hoe deze UI de relaties die worden gevormd op de app beïnvloedt, en zullen mogelijke variaties op basis van verschillende gebruikerskenmerken (geslacht en leeftijd) worden besproken.

2.1 Online dating

Online dating is het proces waarbij mensen contact met elkaar maken via het internet om romantische, vriendschappelijke of seksuele relaties aan te gaan. Dit gebeurt via websites of mobiele dating-apps waarop gebruikers persoonlijke profielen maken, de profielen van anderen bekijken, en berichten kunnen uitwisselen met elkaar. Dit onderzoek richt zich voornamelijk op de mobiele dating-app genaamd 'Tinder' (en vergelijkbare dating-apps). Tinder is wereldwijd beschikbaar in meer dan 190 landen. Met 80 miljoen maandelijkse actieve gebruikers wereldwijd in 2024, is Tinder de meest populaire mobiele dating-app ter wereld (Bailey, 2024). Dit onderzoek zal zich richten op de invloed van Tinder (en vergelijkbare dating-apps) op de duurzaamheid van romantische relaties, in plaats van vriendschappelijke of seksuele relaties.

2.2 Tinder's UI

Als een 'location-based real-time dating app' die in 2012 werd gelanceerd, maakt Tinder gebruik van de actuele locaties van gebruikers om potentiële matches in de buurt te vinden (David & Cambre, 2016). Om een profiel aan te maken op het platform krijgt de gebruiker een beperkt aantal foto's (6) en woorden (500) waarmee hij of zij zichzelf kan presenteren op de app. De laatste optie wordt echter door slechts een paar gebruikers aanzienlijk benut (David & Cambre, 2016). Om het profiel verder af te ronden moet de gebruiker een bepaalde straal (de maximale omtrek rond de huidige locatie), leeftijdsgroep, en het geslacht van de gewenste partner invullen. Daarnaast krijgt de gebruiker de optie om het Tinder-profiel te koppelen aan zijn of haar Instagram-account om toegang te geven tot nog meer foto's van de gebruiker. Wanneer deze stappen compleet zijn, kan de Tinder-ervaring beginnen; de app zoekt profielen van potentiële matches gebaseerd op de eerder aangegeven selectiecriteria (straal, leeftijd en geslacht) waarna deze profielen één voor één worden gepresenteerd aan de gebruiker door middel van hun profielfoto. Door te klikken op deze profielfoto krijgt de gebruiker toegang tot het volledige profiel, waarop de andere foto's en de eventuele tekst te zien zijn. Het bekijken van het volledige profiel is echter geen noodzakelijke actie om te beslissen of je contact wilt leggen met de ander of niet: de gebruiker laat zijn of haar interesse in de ander zien door de profielfoto naar rechts te vegen, oftewel door naar rechts te 'swipen'; de ander te 'liken'. Wanneer beide gebruikers elkaars profiel liken, ontstaat er een 'match' en kunnen ze beginnen te chatten in de chatfunctie van de app. Wanneer een gebruiker geen interesse heeft in de ander wordt het profiel naar links geswiped, ofwel 'disliken'. Na het liken of het disliken van een profiel, kan de gebruiker zijn keuze niet meer veranderen. Ook kan de gebruiker niet door naar het volgende profiel voordat hij of zij een keuze maakt door het op dat moment getoonde profiel te liken of disliken. De swipe-beweging is kenmerkend voor Tinder's UI, en wordt ook wel 'tinderen' genoemd (Krüger & Spilde, 2019). Tinder heeft het 'swipen' in de online-dating wereld bekend gemaakt, en is zo een van de eerste swipe-gebaseerde dating-apps (SGDA's).

Tinder's UI is voornamelijk gefocust op afbeeldingen: zowel in de swipe-modus als wanneer het volledige profiel van een potentiële match wordt bekeken, vullen foto's meer dan 2/3 van het scherm. Linguïstische elementen zijn klein en minimaal in de app. In de swipe-modus staat slechts onder in de profielfoto iemands naam en leeftijd, in de profielmodus staat de naam, leeftijd, beroep en eerdergenoemde eventuele profieltekst (Krüger & Spilde, 2019).

2.2 De sturende rol van de UI op gebruikersgedrag

Het is van belang om op te merken dat deze UI van Tinder (en vergelijkbare SGDA's) niet slechts het ontwerp van een online omgeving is, maar tevens een krachtig sturende factor vormt die het gedrag van gebruikers beïnvloedt. Stanfill (2015) stelt dat de UI van een app de normen die gebruikers hanteren over hoe ze zich moeten gedragen en denken op het platform vormen. Dit impliceert dat dating-apps zoals Tinder, door hun UI en de normen die ze daarmee uitdragen, invloed kunnen hebben op hoe gebruikers relaties vormen en onderhouden via deze platforms. Wanneer een app vooral nadruk legt op uiterlijkheden, kan dit volgens Stanfill (2015) gebruikers beïnvloeden om anderen voornamelijk op basis van uiterlijk te beoordelen. Dit geldt zeker voor Tinder, waar de UI voornamelijk gericht is op visuele elementen. De ontwerpkeuzes van Tinder's ontwikkelaars en eigenaars en de daaruit voortvloeiende UI is dus niet alleen een ontwerp dat visueel en functioneel is, maar beïnvloedt ook het gedrag van gebruikers (Krüger & Spilde, 2019). Deze invloed zal hieronder nader worden toegelicht.

2.3 Duurzaamheid van Tinder-relaties

In het licht van deze bevindingen is het duidelijk dat de UI van Tinder (en vergelijkbare SGDA's) een cruciale rol speelt in het vormen van gedragsnormen en gebruikersinteracties op de app, en daarmee ook in hoe relaties op dit platform onderling worden gevormd en de aard van deze relaties, oftewel de duurzaamheid. Met duurzaamheid bedoelen we hier de mate waarin deze relaties stabiel en langdurig zijn, en de mate van toewijding en betrokkenheid die beide partners tonen. Duurzame relaties worden gekenmerkt door diepgaande emotionele verbinding, een langetermijnoriëntatie en de intentie van beiden partners om de relatie voort te zetten (Arriaga & Agnew, 2001). In de volgende secties zullen we nader ingaan op welke specifieke aspecten van de UI (snelheid, volgorde, vereenvoudiging, gamificatie) van invloed zijn op de duurzaamheid van relaties op Tinder en hoe deze aspecten de duurzaamheid precies beïnvloeden.

2.3.1 Snelheid

Ten eerste heeft de snelheid van Tinder's UI volgens David en Cambre (2016) een effect op de relatievorming tussen gebruikers. Zij introduceren het concept van 'swipe logic' om de snelheid en interactiepatronen te beschrijven die worden aangemoedigd door de UI van de app. Deze swipe logic

verwijst naar de snelle manier waarop Tinder-gebruikers de profielen bekijken en beoordelen door simpelweg naar links of naar rechts te vegen, waardoor beslissingen in een oogwenk worden genomen op basis van uiterlijke kenmerken en korte profielbeschrijvingen. Dit leidt ertoe dat matches sneller tot stand worden gebracht in vergelijking met traditionele online datingplatforms waar gebruikers meer tijd hebben om indrukken op te doen voordat ze een beslissing nemen (David & Cambre, 2016). Het werkwoord ‘swipe’ kan een synoniem zijn voor slaan, beroven, raken of treffen (*in het engels: blow, rob, hit or strike*): iets dat snel, gemakkelijk en vluchtig is. Het mechanisme dwingt gebruikers om snel te handelen zonder ruimte voor aarzeling of twijfel (Krüger & Spilde, 2019).

Op traditionele datingplatforms maken gebruikers uitgebreide profielen aan met gedetailleerde informatie over henzelf, terwijl Tinder's profielweergave visueel en minder uitgebreid is, met voornamelijk afbeeldingen en eventuele beknopte profielbeschrijvingen. Voorbeelden van dit soort traditionele online datingplatforms zijn Match.com, eHarmony en OkCupid. Deze verschillen in profielweergave dragen bij aan de snelheid en oppervlakkigheid van interacties op Tinder. David en Cambre (2016) beschrijven de vorm van intimiteit op Tinder als vluchtig en tijdelijk, waarbij interacties snel en oppervlakkig plaatsvinden vanwege de swipe logic. Deze oppervlakkige betrokkenheid staat in contrast met diepere vormen van relaties die meer tijd en moeite vergen om te ontwikkelen, wat kan resulteren in minder diepgaande en duurzame verbindingen op Tinder (David & Cambre, 2016).

2.3.2 Volgorde

Ten tweede heeft volgens Yeo en Fung (2017) de geordende volgorde van browsen op de app, door hoe de UI is ingedeeld, een belangrijke invloed op de vorming van relaties tussen gebruikers. De geordende volgorde van handelingen reflecteren de (volgorde van) waarden van de app. Tindergebruikers worden als eerst geleid naar de profielfoto's van de potentiële matches. Dit benadrukt het belang van fysieke aantrekkingskracht en draagt bij aan de perceptie dat communicatie op apps voornamelijk gericht is op seksuele motivatie, waardoor relaties die via deze apps worden geïnitieerd als oppervlakkig worden beschouwd. Dit belemmert gebruikers in het tot stand brengen van kwalitatieve verbindingen (Yeo & Fung, 2017). Yeo en Fung (2017) suggereren dat de nadruk op uiterlijke kenmerken bij het selecteren van potentiële partners het gevolg heeft dat er minder belang gelegd wordt aan de persoonlijkheid van de ander, wat resulteert in oppervlakkige relaties. Dit idee dat het accentueren van uiterlijke kenmerken bij het kiezen van potentiële partners afleidt van persoonlijkheid, wat resulteert in oppervlakkige relaties, is al decennialang bekend. Massumi (1992) concludeerde eerder dat wanneer de fysieke aanwezigheid van iemand niet direct beschikbaar is (wanneer je ze niet kunt zien), dit kan leiden tot een nadruk op innerlijke aspecten zoals

persoonlijkheid en identiteit. Door de focus op uiterlijk en snelle uitwisselingen wordt de ontwikkeling van diepgaande en duurzame relaties bemoeilijkt, wat resulteert in een cultuur waarin oppervlakkigheid en snelheid de boventoon voeren (Yeo & Fung, 2017).

2.3.3 Vereenvoudiging

Verder stellen David en Cambre (2016) dat ook de eenvoud van Tinder's UI een effect heeft op de vorming van relaties tussen gebruikers. Door de UI hebben gebruikers de neiging om hun ervaringen te vereenvoudigen, ondanks de complexiteit van menselijke relaties. Dit komt door de eenvoudige keuze tussen liken of disliken, waardoor de diepgaande complexiteit van menselijke relaties wordt teruggebracht tot een eenvoudig zwart-wit perspectief. Hierdoor wordt de echte complexiteit van menselijke relaties vervangen door oppervlakkigheid en gemak. Door gebruikers te laten navigeren door profielen en eenvoudige, snelle beslissingen (ja of nee, rechts of links) te laten nemen op basis van oppervlakkige criteria zoals uiterlijk stellen David en Cambre (2016) dat gebruikers zich losmaken van de complexiteit en diepgang van echte menselijke relaties, wat leidt tot een vluchtige en oppervlakkige vorm van relatieopbouw waarbij oppervlakkige eerste indrukken de overhand hebben en diepgaande interacties worden geminimaliseerd. Daarbij zijn de eenmaal genomen beslissingen op Tinder definitief, in tegenstelling tot face-to-face ontmoetingen waarbij meer ruimte is voor nuance en het heroverwegen van beslissingen (David & Cambre, 2016).

2.3.4 Gamificatie

Tenslotte beschrijven Krüger en Spilde (2019) hoe de beperkte toegang van gebruikers tot de database van andere gebruikers op Tinder leidt tot gamificatie van de gebruikerservaring, wat op zijn beurt invloed heeft op de vorming van relaties. Dit wordt op een speelse manier gedaan; Krüger en Spilde (2019) vergelijken het met het delen van kaarten in een kaartspel. Gebruikers krijgen één voor één profielen te zien en kunnen niet naar meerdere profielen tegelijkertijd kijken. Deze beperking creëert een gevoel van spanning en urgentie, wat gebruikers aanmoedigt om door te blijven gaan met swipen, zonder te weten hoeveel profielen er nog over zijn. Deze aanpak zorgt ervoor dat gebruikers terugkomen naar de app en blijven swipen, waardoor ze betrokken blijven bij het platform. Het spelachtige karakter van Tinder, met zijn kaartspel-achtige interface, creëert volgens Krüger en Spilde (2019) een narratief waarin de 'ultieme partner' wordt voorgesteld als ergens in de diepten van de database van het platform. Dit stimuleert gebruikers om door te blijven gaan met swipen in de hoop die ene perfecte match te vinden. Door de UI van Tinder ervaren gebruikers de database als een oneindige stapel kaarten die nooit op lijkt te gaan, waardoor ze geneigd zijn om niet te settelen en gemakkelijk te switchen wanneer iets hen niet bevalt. Dit draagt bij aan het gebrek aan diepe verbindingen die gebruikers op het platform maken (Krüger & Spilde, 2019). Het businessmodel van Tinder draait niet om het faciliteren van relaties, maar om het vergroten van het aantal gebruikers en interacties op het platform. Daarom is het vanuit het perspectief van de app wenselijk dat gebruikers blijven swipen, zelfs als ze al een 'ultieme match' hebben gevonden (Krüger & Spilde, 2019). Al met

al suggereren Krüger en Spilde (2019) dat Tinder's spelachtige benadering van het gebruik van zijn database ertoe leidt dat gebruikers voortdurend op zoek zijn naar een ideale partner, terwijl ze tegelijkertijd emotioneel op afstand blijven van de relaties die ze op het platform vormen.

Samenvattend is te concluderen dat de snelheid, volgorde, vereenvoudiging en gamificatie van keuzes op Tinder de manier waarop relaties worden gevormd beïnvloedt. Doordat de Tinder-UI sterk de nadruk legt op uiterlijk, en snelle, simpele beoordelingen op basis van beperkte aanwijzingen is het niet verwonderlijk dat deze kenmerken zo'n prominente rol innemen voor de gebruikers. Hierdoor wordt de ontwikkeling van diepgaande en duurzame relaties bemoeilijkt, wat resulteert in een cultuur waarin oppervlakkigheid en snelheid de boventoon hebben. Deze bevindingen staan echter op gespannen voet met het concept van zuivere relaties zoals beschreven door Hardey (2002). Hardey stelt dat online daters diepere, meer betekenisvolle relaties vormen gebaseerd op gelijkwaardigheid, openheid, zelfreflectie en wederzijdse betrokkenheid. Daarentegen ondersteunen deze observaties eerder Bauman's (2003) idee van vloeibare liefde, waarbij de overvloed aan keuzes en de focus op snelheid en oppervlakkige kenmerken bijdragen aan een omgeving waarin binding en betrokkenheid moeilijk te realiseren zijn. Hieruit volgt de eerste hypothese van het huidige onderzoek:

H1: Gebruikers van Tinder (of andere SGDA's) zijn minder geneigd om duurzame romantische relaties te vormen vergeleken met niet-gebruikers.

2.4 Online dating gebruikers

In 2024 gebruikt ongeveer 52% van de mensen regelmatig SGDA's (Business of Apps, 2024; Szaniawska-Schiavo, 2024). Tinder heeft sinds 2014 een aanzienlijke groei gezien in zijn gebruikersbasis. Momenteel heeft Tinder maar liefst 80 miljoen maandelijkse actieve gebruikers wereldwijd (Bailey, 2024). Dit zijn gebruikers van verscheidene demografische groepen, waaronder mannen en vrouwen, jong en oud. Naast de invloed van de UI van de app zelf, kan ook worden verwacht dat geslachts- en leeftijdsverschillen een rol spelen in de duurzaamheid van relaties die op Tinder ontstaan omdat de ervaringen en verwachtingen van Tinder-gebruikers sterk kunnen variëren op basis van deze demografische kenmerken. In de volgende secties zal dit verder worden uitgediept en geanalyseerd.

2.4.1 Gender

In 2024 zijn ongeveer 75% van de Tinder gebruikers man, en 24% vrouw (Bailey, 2024). Voor mannen en vrouwen is er een verschil in de duurzaamheid van hun relaties die worden gevormd op Tinder. Dit is ten eerste te verklaren door variaties in motivatie voor het gebruik van de app. Mannen en vrouwen worden over het algemeen blootgesteld aan verschillende sociale normen en verwachtingen met betrekking tot romantische relaties. Vrouwen worden gesocialiseerd om te investeren in één toegewijde en langdurige relatie, terwijl mannen worden aangemoedigd om hun

seksuele verlangens te uiten en te benadrukken, en zo waarde te hechten aan het hebben van meerdere seksuele relaties. Hierdoor ligt bij mannen minder nadruk op het nastreven van toegewijde relaties in vergelijking met vrouwen (Tolman et al., 2003). In recenter onderzoek wordt aangetoond dat ondanks dat mannen en vrouwen zich tegenwoordig bewust zijn van deze traditionele genderrollen, ze zich hier toch over het algemeen (onbewust) aan blijven conformeren (Siegel & Meunier, 2018). Dit verschil in socialisatie kan leiden tot verschillende motivaties voor het gebruik van SGDA'S zoals Tinder. Voor mannen is seks vaak een belangrijke factor, terwijl vrouwen eerder gericht zijn op het vinden van langdurige en duurzame relaties (Bleize et al., 2023). De seksuele ontmoetingen die mannen op SGDA's nastreven, zijn doorgaans minder duurzaam omdat ze vaak niet de diepgaande emotionele verbinding, langetermijnonoriëntatie en toewijding bevatten die kenmerkend zijn voor stabiele en langdurige relaties (Arriaga & Agnew, 2001).

Daarnaast kan het verschil in de duurzaamheid van op Tinder-gevormde relaties tussen mannen en vrouwen worden verklaard door biologische verschillen. Deze verschillen zorgen namelijk voor variatie in wat zij het belangrijkste vinden in een partner, en waar ze dus als eerste naar kijken. Mannen hechten over het algemeen meer belang aan fysieke aantrekkelijkheid bij hun partner dan vrouwen omdat zij biologisch geprogrammeerd zijn om te zoeken naar vruchtbaarheid en gezondheid bij hun partners (Van-Hooff, 2020). Vrouwen hechten daarentegen meer belang aan langetermijnkenmerken van hun partners die veiligheid bieden, zoals financiële stabiliteit, betrouwbaarheid en compatibele persoonlijkheden. Dit is omdat zij een partner zoeken die de overleving van haar kinderen kan waarborgen (Sprecher et al., 1994). Dit maakt vrouwen selectiever in het zoeken naar een partner, en maken zij keuzes die zorgvuldig overwogen zijn met het oog op de toekomst. Dit leidt tot duurzamere relaties gekenmerkt door een langetermijnonoriëntatie en de intentie om samen te blijven (Arriaga & Agnew, 2001). Mannen maken daarentegen eerder keuzes op basis van oppervlakkige kenmerken, zonder diep na te denken over de langetermijnperspectieven (Van-Hooff, 2020). Zowel het verschil in motivaties tussen mannen en vrouwen voor het gebruik van Tinder als biologische verschillen kunnen dus leiden tot variaties in de duurzaamheid van relaties die gevormd worden op Tinder tussen de verschillende geslachten.¹ Hieruit volgt de tweede hypothese:

H2: Mannelijke gebruikers van SGDA's zijn minder geneigd dan vrouwelijke gebruikers om duurzame relaties te zoeken bij hun matches, wat verschillende prioriteiten en gebruikspatronen tussen geslachten op deze platforms weerspiegelt.

¹ Er is zich een groeiend bewustzijn dat geslacht niet meer binair wordt benaderd. Dit onderzoek hanteert echter deze traditionele tweedeling, aangezien de meeste literatuur waarnaar verwezen wordt dit onderscheid aanhoudt.

2.4.2 Leeftijd

Het gebruik van SGDA's is tegenwoordig wijdverspreid over alle demografische leeftijdsgroepen, en groeit snel in populariteit, niet alleen onder jongeren maar ook onder ouderen (Davis & Fingerman, 2015; Gewirtz-Meydan & Ayalon, 2017). Ook de leeftijd van een gebruiker kan een effect hebben op de duurzaamheid van relaties die gevormd worden op Tinder of vergelijkbare SGDA's. Stephure et al. (2009) suggereren dat ouderen zowel meer betrokken als serieuzer zijn dan jongeren in het zoeken naar romantische partners via SGDA's. Ze wijten dit aan het idee onder ouderen dat ze 'minder tijd over hebben' om een nieuwe romantische partner te vinden. Dit bewustzijn van tijdslimieten leidt ertoe dat zij het gevoel hebben dat ze geen tijd kunnen besteden aan onserieuze connecties. Fung et al. (2001) beschrijven hoe dit bewustzijn onder ouderen ervoor zorgt dat zij selectiever zijn in hun keuze voor partners, waarbij ze de voorkeur geven aan emotioneel betekenisvolle relaties boven oppervlakkige relaties. Dit leidt tot duurzame relaties gekenmerkt door diepgaande emotionele verbinding, langetermijnnoriëntatie en de intentie om de relatie voort te zetten (Arriaga & Agnew, 2001). Jongeren hebben daarentegen over het algemeen minder bewustzijn van tijdslimieten in vergelijking met ouderen waardoor zij minder selectief zijn bij het kiezen van een romantische partner. Jongeren uiten eerder het verlangen naar avontuur in hun liefdesleven (Alterovitz & Mendelsohn, 2013). Ze maken keuzes die minder zorgvuldig worden overwogen en hebben minder oog voor de toekomst. Dit resulteert vaak in oppervlakkige verbindingen (Stephure et al., 2009), die doorgaans minder duurzaam zijn vanwege een gebrek aan diepgaande emotionele betrokkenheid, langetermijnnoriëntatie en de intentie om de relatie voort te zetten. (Arriaga & Agnew, 2001). Hieruit volgt de derde hypothese:

H3: Onder gebruikers van SGDA's zijn jongere gebruikers minder geneigd dan oudere gebruikers om pogingen te doen tot het vormen van duurzame relaties, wat de trend weerspiegelt naar meer informele connecties onder de jongere demografie op deze platforms.

3. Methode

3.1 Databases

Voor het huidige onderzoek is in eerste instantie gebruik gemaakt van de database *Google Scholar*. Deze database is gebruikt om bredere zoekopdrachten en een begrip van de belangrijkste concepten over het onderwerp te vinden. Hiervoor zijn zoektermen gebruikt als "Tinder dating app", "Swipe-based online dating user interface", "Online dating behaviour", "Relationship commitment" en "Long-term relationships". Deze zoektermen hielpen bij het verkennen van verschillende aspecten van online dating, relaties en factoren die van invloed zijn op de duurzaamheid van relaties. Later is de database *Web of Science* gebruikt om literatuur te vinden die relevant is om specifiek antwoord te

geven op de onderzoeksvraag. Vanwege de grote omvang van deze database en het gebruik van verschillende filters konden specifieke zoekopdrachten efficiënt worden uitgevoerd.

3.2 Zoektermen

De zoekterm die is gehanteerd om antwoord te geven op de onderzoeksvraag is te onderscheiden in twee delen: ten eerste diende het artikel over Tinder (of vergelijkbare SGDA's) te gaan, ten tweede diende het artikel zich te richten op aspecten van duurzaamheid, zoals toewijding, langdurigheid en betrokkenheid in romantische relaties. De zoekopdracht zag er als volgt uit:

("Tinder") AND ("commitment" OR "dedication" OR "involvement" OR "investment" OR "attachment" OR "intimacy" OR "satisfaction" OR "longevity")

Voor de specifieke zoekterm is de zoekstrategie "Topic" gehanteerd. Dat wil zeggen dat de termen moesten voorkomen in de titel, het abstract of keywords van de resulterende artikelen. Voor het beantwoorden van de drie hypothesen zijn geen afzonderlijke zoekopdrachten geformuleerd. Alle artikelen zijn gevonden door middel van de bovenstaande algemene zoekopdracht en zijn geselecteerd op basis van hun geschiktheid voor het toetsen van de drie hypothesen. Dat wilt zeggen dat de gevonden artikelen relevant waren voor één of meerdere hypothesen, evenals voor de onderzoeksvraag.

3.3 Selectiecriteria

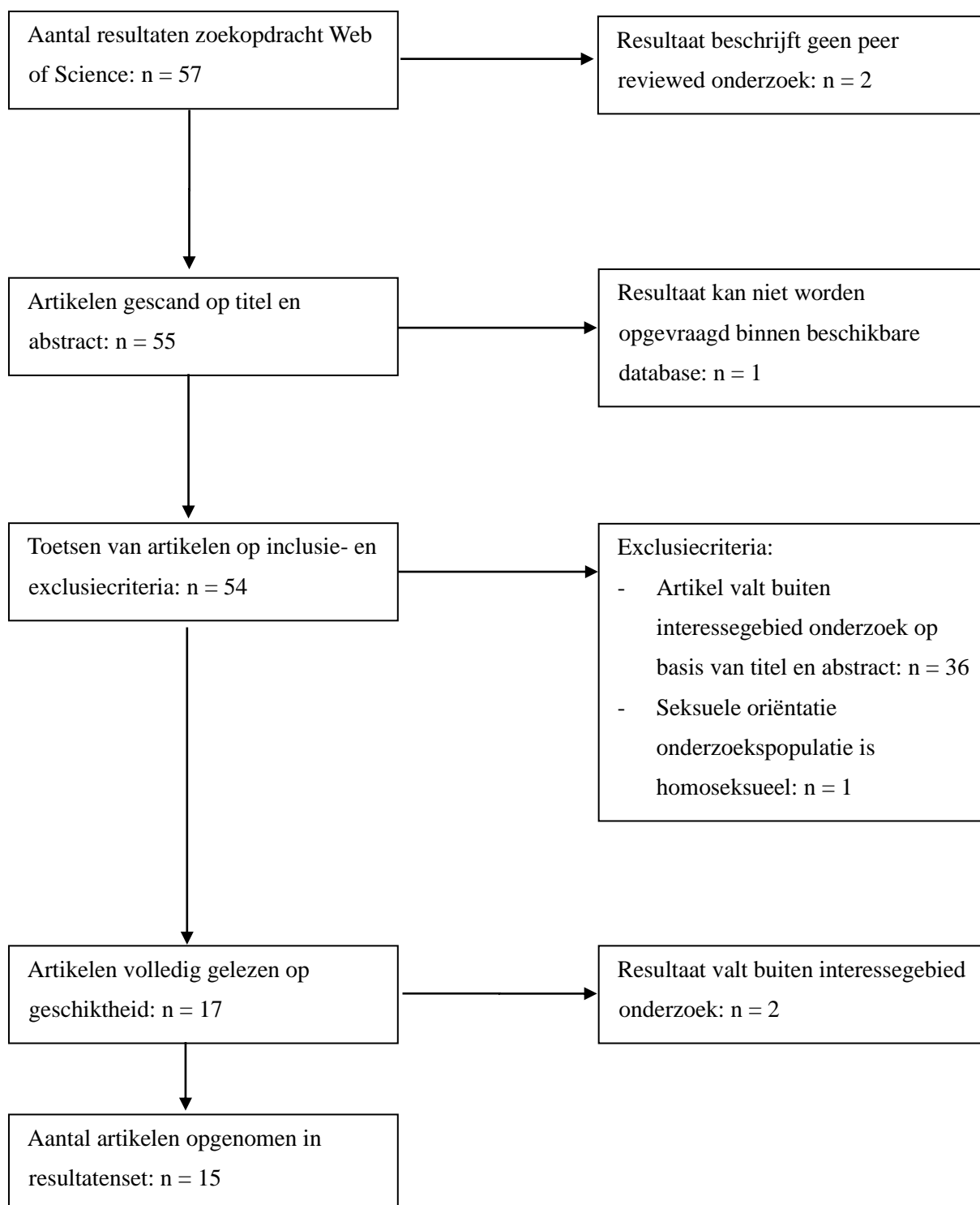
Voor het verzamelen van relevante literatuur zijn een aantal selectiecriteria opgesteld. Ten eerste is voor het documenttype 'artikel' gekozen. Verder moeten de artikelen gaan over het effect van het gebruik van Tinder op de toewijding, langdurigheid en betrokkenheid binnen de daaruit voortvloeiende romantische relaties. Daarnaast moeten de gebruikte zoektermen voorkomen in de titel, abstract of keywords van de artikelen, zodat er zekerheid is dat de gevonden artikelen ook daadwerkelijk de onderwerpen van de zoekterm behandelen. Ook moeten alle artikelen Engelstalig zijn. Het onderzoek betreft namelijk een globaal onderwerp waardoor de meeste onderzoeken in het Engels zijn geschreven. Er is besloten om artikelen op te nemen die zijn gepubliceerd van 2012 tot heden, zodat de meest recente stand van zaken over het onderwerp wordt weergegeven en omdat Tinder is ontwikkeld in 2012. Op deze manier bleven er alleen studies over in de selectie die over Tinder zelf, of vergelijkbare SGDA's gingen. Tinder is een van de eerste dating-apps die het swipe-mechanisme heeft geïntroduceerd en populair heeft gemaakt. Het 'swipen' is hierna een kenmerk geworden van vele dating-apps die na Tinder zijn ontwikkeld.

Studies die buiten het interessegebied van het onderzoek vielen op basis van het abstract en de

titel zijn uit de selectie gefilterd. Het artikel moet namelijk het type romantische relaties dat uit het gebruik van Tinder (of vergelijkbare SGDA's) voortkomen beschrijven. Ook moet het artikel zich richten op de impact van online ontmoetingen via dating-apps op de resulterende offline relaties. Artikelen die zich richten op relaties die online blijven en geen verdere ontwikkeling naar offline interacties omvatten (dit soort onderzoeken kwamen veel voort vanuit de COVID-19-periode), zijn uit de selectie uitgesloten. Verder zijn artikelen die zich uitsluitend focussen op homoseksuele relaties uitgesloten van het onderzoek. De keuze van heteroseksualiteit in het onderzoek maakt het mogelijk om vergelijkingen te maken tussen mannelijke en vrouwelijke deelnemers in termen van hoe zij romantische relaties ervaren. De keuze om slechts heteroseksuele relaties te onderzoeken werd mogelijk gemaakt door de veronderstelling dat de dynamiek en ervaringen binnen homoseksuele relaties uniek kunnen zijn in vergelijking met heteroseksuele relaties. Voor het onderzoek is de nadruk gelegd op artikelen waarin de onderzoeken zijn uitgevoerd in verschillende landen, om de diversiteit van de resultaten te bevorderen.

3.4 Dataverzameling

De dataverzameling is uitgevoerd 15 april 2024 en gaf 57 resultaten. Van de 57 resultaten beschreven 2 geen peer-reviewed onderzoek en 1 waarvan het abstract niet kan worden opgevraagd binnen de beschikbare database, waardoor deze uit de selectie zijn gefilterd. In totaal vielen 36 resultaten buiten het interessegebied op basis van het abstract en de titel, en 1 beschreef slechts relaties die homoseksueel van aard waren, waardoor ook deze uit de selectie zijn gefilterd. Vervolgens zijn de resterende artikelen volledig gelezen op geschiktheid, waarna er nog 2 uit de selectie zijn verwijderd. Zo bleven er in totaal 15 artikelen over die meegenomen zijn in het onderzoek. Zie Figuur 1 voor het overzicht van het uitgevoerde selectieproces.

Figuur 1*Overzicht van het uitgevoerde selectieproces*

4. Resultaten

De hypothesen van het huidige onderzoek zullen worden beantwoord door middel van de 15 geselecteerde onderzoeken. In paragraaf 4.1 zal gekeken worden naar het effect van Tinder-gebruik (of vergelijkbare SGDA's) op de duurzaamheid van resulterende romantische relaties. In paragraaf 4.2 zal vervolgens gekeken worden naar het effect van geslacht op de duurzaamheid van de relaties gevormd op Tinder (of vergelijkbare SGDA's). Tot slot zal in 4.3 worden gekeken naar het effect van leeftijd op de duurzaamheid van de relaties gevormd op Tinder (of vergelijkbare SGDA's). 13 onderzoeken onderzochten het effect van Tinder-gebruik op de duurzaamheid van resulterende romantische relaties, waarvan er 10 specifiek inzoomden op het effect van geslacht. Er was maar 1 onderzoek dat zich slechts op één geslacht focuste, namelijk vrouwen. Opvallend is dat er slechts 2 onderzoeken specifiek inzoomden op het effect van leeftijd. Van de 15 onderzoeken richtten 6 zich specifiek op een onderzoekspopulatie van 'jongvolwassenen', terwijl 7 studies zich richtten op een onderzoekspopulatie van 'volwassenen' (vanaf 18 jaar en ouder, waarbij jongvolwassen dus ook deel uitmaakten van deze groep). In 2 studies bleef de populatie ongespecificeerd.

Ondanks dat tijdens het zoeken van de artikelen een filter van 2012 tot heden werd gehanteerd, waren alle geselecteerde onderzoeken na 2016. Verder is het opvallend dat van de 15 onderzoeken maar liefst 9 een survey studie waren, 5 waren een interviewstudie (waarvan één ook gebruik maakte van etnografisch onderzoek en één daarnaast nog een surveyonderzoek uitvoerde). Slechts één onderzoek was een experimenteel onderzoek. In dit experiment werden deelnemers middels een binnen-proefpersonen design gevraagd om beslissingen te nemen in een 'mock-swiping' scenario, dat het swipen op Tinder simuleert. Verschillende aspecten van de getoonde profielen werden gemanipuleerd, zoals aantrekkelijkheid en beschrijvingen van persoonlijkheden, om te onderzoeken hoe deze veranderingen de beslissingen van de deelnemers beïnvloedden.

4.1 Effect van Tinder-gebruik op de duurzaamheid van resulterende romantische relaties

Allereerst zal hypothese 1 getoetst worden: *"Gebruikers van Tinder (of vergelijkbare SGDA's) zijn minder geneigd om duurzame romantische relaties te vormen vergeleken met niet-gebruikers."* Deze hypothese zal worden getoetst aan de hand van 13 onderzoeken (Alexopoulos et al., 2020; Barrada & Castro, 2020; Chopik & Johnson, 2021; David & Cambre, 2016; Denby & Van Hooff, 2023; Newett et al., 2018; Orosz et al., 2018; Potarca, 2020; Sharabi & Timmermans, 2021; Strugo & Muise, 2019; Timmermans & Courtois, 2018; Cruz et al., 2023; Vares, 2023). Al deze onderzoeken hebben het effect van Tinder-gebruik op de duurzaamheid van resulterende romantische relaties onderzocht. De onderzoeken die hiervoor zijn gebruikt zijn samengevat in Tabel 1.

Tabel 1*Overzicht van onderzoeken HI (effect algemeen)*

Auteur(s)	Jaar	Land	N	Dating-app	Resultaten
Alexopoulos et al.	2020	Verenigde Staten	562	Tinder	Gemengd effect
Barrada en Castro	2020	Spanje	1261	Tinder	Negatief effect
Chopik en Johnson	2021	Verenigde Staten	1018	Tinder	Negatief effect
David en Cambre	2016	Frankrijk	8	Tinder	Negatief effect
Denby en Van Hooff	2023	Verenigd Koninkrijk	16	Tinder en vergelijkbare apps	Negatief effect
Newett et al.	2018	Australië	213	Tinder	Gemengd effect
Orosz et al.	2018	Hongarije	1058	Tinder	Negatief effect
Potarca	2020	Zwitserland	-	Swipe- gebaseerde dating-apps	Gemengd effect
Sharabi en Timmermans	2021	Verenigde Staten	205	Tinder en vergelijkbare apps	Geen effect
Strugo en Muise	2019	Canada	329	Tinder	Gemengd effect
Timmermans en Courtois	2018	België	1038	Tinder	Gemengd effect
Cruz et al.	2023	Internationaal	1387	Tinder	Negatief effect
Vares	2023	Nieuw-Zeeland	27	Tinder	Gemengd effect

In deze onderzoeken werd het effect van Tinder-gebruik op de duurzaamheid van resulterende romantische relaties onderzocht. 7 van de 13 onderzoeken vonden dat Tinder-gebruik een negatief effect had op de duurzaamheid van resulterende romantische relaties (Barrada & Castro, 2020; Chopik & Johnson, 2021; David & Cambre, 2016; Denby & Van Hooff, 2023; Orosz et al., 2018; Sharabi &

Timmermans, 2021; Cruz et al., 2023). Onderzoekers David en Cambre (2016) voerden hiervoor een invloedrijk etnografisch onderzoek uit, met maar liefst 104 citaten, waarin directe observaties en interviews met de participanten werden gebruikt om gedetailleerde inzichten te verkrijgen in hun ervaringen en perspectieven. Zij ondervonden dat Tinder's swipe- en vooral visueel-gebaseerde UI gebruikers stimuleert om snelle beslissingen te maken gebaseerd op uiterlijke kenmerken, wat leidt tot oppervlakkige interacties en minder diepgaande relaties. Volgens David en Cambre (2016) leidt het gemak van de UI en de perceptie op de app van het grote aantal potentiële andere partners ertoe dat gebruikers relaties als 'wegwerpbaar' en gemakkelijk te verkrijgen beschouwen. Het experimentele onderzoek van Chopik en Johnson (2021) benadrukt deze bevindingen. Met een onderzoekspopulatie van maar liefst 1018 participanten vonden zij dat oppervlakkige kenmerken (zoals aantrekkelijkheid en etniciteit) significante voorspellers zijn van swipe-gedrag op SGDA's. Dit laat zien dat de UI van Tinder het gebruik van de app door gebruikers beïnvloedt op een manier die leidt tot oppervlakkige interacties en minder diepgaande relaties, waardoor de duurzaamheid van resulterende relaties wordt verminderd.

6 van de 13 onderzoeken vertoonden gemengde resultaten (Alexopoulos et al., 2020; Newett et al., 2018; Potarca, 2020; Strugo & Muise, 2019; Timmermans & Courtois, 2018; Vares, 2023). Newett et al. (2018), Timmermans en Courtois (2018) en Vares (2023) vonden dat ondanks Tindergebruik kan leiden tot oppervlakkige interacties, casual relaties of hook-ups, het ook kan leiden tot langdurige en betrokken romantische relaties. Volgens hen is het aannemelijk dat seksuele ontmoetingen uiteindelijk ook kunnen leiden tot toegewijde relaties in een samenleving waar traditionele datingpraktijken zijn vervangen door casual ontmoetingen. Verder tonen de onderzoeken van Alexopoulos et al. (2020), Strugo en Muise (2019) en Timmermans & Courtois (2018) aan dat het effect van Tinder-gebruik op de duurzaamheid van de resulterende relaties ook sterk kan afhangen van andere factoren, en laten zo een complexere relatie zien tussen het gebruik van SGDA's en de duurzaamheid van de resulterende relaties. Zo vonden Alexopoulos et al. (2020) middels een online survey onder 562 participanten dat het zelfwaargenomen succes op de app, door veel matches en conversaties met andere gebruikers, een effect had op de duurzaamheid van de resulterende relaties. Succes op de app ging namelijk gepaard met een toegenomen zelfwaargenomen aantrekkelijkheid, wat ertoe leidt dat gebruikers zich niet willen binden aan één partner. Zowel Strugo en Muise (2019) als Timmermans en Courtois (2018) benadrukken het effect van het motief van gebruikers ten opzichte van het gebruik van Tinder op de duurzaamheid van de relaties. Timmermans en Courtois (2018) ontdekten dat wanneer gebruikers een seksueel motief hebben voor het gebruik van Tinder, zij meer seksuele ontmoetingen zullen hebben, terwijl een relatiemotief juist resulteert in minder hook-ups. Timmermans en Courtois (2018) ontdekten dat wanneer gebruikers Tinder gebruiken voor het ontwikkelen van intieme relaties, zij eerder diepgaande relaties ontwikkelen via de app.

In totaal vonden 7 van de 13 onderzoeken een negatief effect van Tinder-gebruik op de langdurigheid van de resulterende romantische relaties. 6 van de 13 onderzoeken vonden gemengde resultaten, en benadrukten het belang dat er rekening gehouden moet worden met overige factoren, om de complexe relatie tussen Tinder-gebruik en de duurzaamheid van relaties uit te leggen. Factoren zoals deze kunnen namelijk invloed hebben op de duurzaamheid van resulterende relaties. Op basis van deze resultaten lijkt de eerste hypothese slechts gedeeltelijk te worden bevestigd. Het overwegende aantal onderzoeken heeft een negatief effect van Tinder-gebruik op de duurzaamheid van resulterende relaties gevonden, sommige studies benadrukken echter dat de situatie genuanceerder is, wat het belang van aanvullende factoren toont bij het begrijpen van de complexe relatie tussen de duurzaamheid van deze relaties en het gebruik van Tinder.

4.2 Effect van geslacht op de duurzaamheid van de relaties gevormd op Tinder

Voor de tweede hypothese gaan we inzoomen op het effect van geslacht op de duurzaamheid van de relaties gevormd op Tinder (of vergelijkbare SGDA's). De hypothese luidt als volgt: *"Mannelijke gebruikers van SGDA's zijn minder geneigd dan vrouwelijke gebruikers om duurzame relaties te zoeken bij hun matches, wat verschillende prioriteiten en gebruikspatronen tussen geslachten op deze platforms weerspiegelt."* Deze hypothese zal getoetst worden aan de hand van 10 onderzoeken (Alexopoulos et al., 2020; Denby & Van Hooff, 2023; Lapsley et al., 2022; Newett et al., 2018; Orosz et al., 2018; Roca-Cuberes et al., 2023; Sharabi & Timmermans, 2021; Strugo & Muise, 2019; Timmermans & Courtois, 2018; Vares, 2023). Deze onderzoeken hebben allemaal het effect van geslacht op de duurzaamheid van de relaties gevormd op Tinder (of vergelijkbare SGDA's) onderzocht. De onderzoeken die hiervoor zijn gebruikt zijn samengevat in Tabel 2.

Tabel 2

Overzicht van onderzoeken H2 (effect geslacht)

Auteur(s)	Jaar	N	Geslacht	Dating-app	Resultaten
Alexopoulos et al.	2020	562	Mannen en vrouwen	Tinder	Mannen zijn minder geneigd
Denby en Van Hooff	2023	16	Mannen en vrouwen	Tinder en vergelijkbare apps	Beiden genders

Lapsley et al.	2022	-	Vrouwen	Tinder	Tinder leidt tot zowel langdurige als kortdurende relaties
Newett et al.	2018	213	Mannen en vrouwen	Tinder	Mannen zijn minder geneigd
Orosz et al.	2018	105	Mannen en vrouwen	Tinder	Mannen zijn minder geneigd
		8			
Roca-Cuberes et al.	2023	37	Mannen en vrouwen	Tinder	Mannen zijn minder geneigd
Sharabi en Timmermans	2021	205	Mannen en vrouwen	Tinder en vergelijkbare apps	Mannen zijn minder geneigd
Strugo en Muise	2019	329	Mannen en vrouwen	Tinder	Beiden genders
Timmermans en Courtois	2018	103	Mannen en vrouwen	Tinder	Vrouwen zijn minder geneigd
		8			
Vares	2023	27	Mannen en vrouwen	Tinder	Mannen zijn minder geneigd

In deze onderzoeken werd het effect van geslacht op de duurzaamheid van de relaties gevormd op Tinder onderzocht. 6 van de 10 onderzoeken vonden dat mannelijke gebruikers van SGDA's minder geneigd zijn dan vrouwelijke gebruikers om duurzame relaties te zoeken bij hun matches (Alexopoulos et al., 2020; Newett et al., 2018; Orosz et al., 2018; Roca-Cuberes et al., 2023; Sharabi & Timmermans, 2021, Vares, 2023). Orosz et al. (2018) vonden middels een online survey onder 1058 participanten dat mannen en vrouwen Tinder gebruikten voor verschillende redenen, waarbij mannen de app vaker gebruiken voor casual seksuele ontmoetingen, oftewel korte-termijn relaties. Vrouwen gebruikten de app ten opzichte van mannen vaker voor het zoeken naar langdurige relaties.

Newett et al. (2018) vonden dat het gebruik van Tinder voor vrouwelijke gebruikers een grotere invloed heeft op hun datinggedrag in vergelijking met mannelijke gebruikers. Opmerkelijk is dat één onderzoek (Lapsley et al, 2022) zich slechts beperkte tot alleen vrouwen in hun onderzoek. Lapsley et al. (2022) vonden dat Tinder het aantal sociale en romantische interacties vergroot voor hun vrouwelijke participanten. Of deze relaties duurzaam en betekenisvol zijn hangt meer af van de vrouwen zelf dan van het medium waarlangs deze relaties worden gestart. Tinder breidt het scala aan potentiële partners uit, wat zowel het vormen van betekenisvolle relaties kan vergemakkelijken als bemoeilijken, afhankelijk van hoe de vrouwen zelf met het platform omgaan. Dit onderzoek houdt het

antwoord op de vraag of het gebruik van Tinder een effect heeft op de duurzaamheid op de resulterende relaties voor vrouwelijke gebruikers dus in het midden, in tegenstelling tot de eerdergenoemde 6 onderzoeken (Alexopoulos et al., 2020; Newett et al., 2018; Orosz et al., 2018; Roca-Cuberes et al., 2023; Sharabi & Timmermans, 2021, Vares, 2023).

2 van de 10 onderzoeken vonden dat zowel mannelijke als vrouwelijke gebruikers van SGDA's niet geneigd zijn om duurzame relaties te zoeken op de app (Denby & Van Hooff, 2023; Strugo & Muise, 2019). Zowel Strugo en Muise (2019) via een survey met 329 participanten als Denby en Van Hooff (2023) met een recent onderzoek bestaande uit 16 diepte-interviews, ontdekten dat zowel mannen als vrouwen oppervlakkige relaties vormen op Tinder en vergelijkbare apps door een gebrek aan emotionele betrokkenheid. Slechts één van de 10 onderzoeken vond dat vrouwelijke gebruikers van SGDA's minder geneigd zijn dan mannelijke gebruikers om duurzame relaties te zoeken bij hun matches (Timmermans & Courtois, 2018). Timmermans en Courtois (2018) vonden middels hun online survey met 1038 participanten dat vrouwen vaker betrokken zijn bij casual seksuele relaties via Tinder. Dit omdat vrouwen over het algemeen meer matches hebben dan mannen, en gesprekken op Tinder positief geassocieerd zijn offline ontmoetingen met andere gebruikers.

In totaal vonden 6 van de 10 onderzoeken dat mannen minder geneigd zijn tot het aangaan van duurzame relaties via Tinder. 2 van de 10 onderzoeken vonden dat zowel mannelijke als vrouwelijke gebruikers niet geneigd zijn tot het aangaan van duurzame relaties via de app. Tot slot vond slechts 1 van de 10 onderzoeken dat vrouwen minder geneigd zijn tot het aangaan van duurzame relaties via Tinder. Op basis van deze resultaten lijkt de tweede hypothese te worden bevestigd, gezien het overwegende aantal onderzoeken dat vinden dat mannen minder geneigd zijn tot het aangaan van duurzame relaties via Tinder dan vrouwen.

4.3 Het effect van leeftijd op de duurzaamheid van de relaties gevormd op Tinder

Tot slot zal de derde hypothese getoetst worden: *"Onder gebruikers van SGDA's zijn jongere gebruikers minder geneigd dan oudere gebruikers om pogingen te doen tot het vormen van duurzame relaties, wat de trend weerspiegelt naar meer informele connecties onder de jongere demografie op deze platforms."* Dit zal gedaan worden aan de hand van 2 onderzoeken (Roca-Cuberes et al., 2023; Cruz et al., 2023). Deze studies hebben beiden gekeken naar het effect van leeftijd op de duurzaamheid van de relaties gevormd op Tinder. De onderzoeken die hiervoor zijn gebruikt zijn samengevat in Tabel 3.

Tabel 3*Overzicht van onderzoeken H3 (effect leeftijd)*

Auteurs	Jaar	N	Leeftijdsgroep	Resultaten
Roca-Cuberes et al.	2023	37	Jongvolwassenen (18-28) en oudere volwassenen (40+)	Jongeren minder geneigd om duurzame relaties te zoeken
Cruz et al.	2023	1387	Volwassenen (18-74)	Jongeren minder geneigd om duurzame relaties te zoeken

In deze onderzoeken werd het effect van leeftijd op de duurzaamheid van de relaties gevormd op Tinder onderzocht. De twee recente onderzoeken, zowel de interviewstudie van Roca-Cuberes et al. (2023) onder 37 participanten, als het extensieve surveyonderzoek van Cruz et al. (2023) onder 1387 participanten, tonen aan dat jongere gebruikers minder geneigd zijn dan oudere gebruikers om pogingen te doen tot het vormen van duurzame relaties. Ze zeggen dat oudere gebruikers eerder op zoek zijn naar serieuze relaties of partners, terwijl jongere gebruikers meer geïnteresseerd zijn in casual dating of informele relaties. Er is slechts weinig onderzoek gedaan naar het effect van leeftijd op de duurzaamheid van de relaties gevormd op Tinder (of vergelijkbare SGDA's). Bovendien zijn oudere gebruikers nog steeds ondervertegenwoordigd in dit onderzoeksgebied. Het onderzoek van Cruz et al. (2023) is grootschalig van opzet, met een omvangrijke onderzoekspopulatie van 1387 deelnemers, wat de betrouwbaarheid van de getrokken conclusies vergroot. Daarom zou op basis van deze resultaten geconcludeerd kunnen worden dat de derde hypothese wordt ondersteund.

5. Discussie en conclusie

5.1 Discussie

Het doel van dit onderzoek was om het effect van dating-app Tinder (of vergelijkbare SGDA's) op de duurzaamheid van de resulterende romantische relaties te onderzoeken. We onderzochten dit door middel van een literatuurstudie die aan de hand van drie hypothesen de onderzoeksvraag beantwoordt. Dit is gedaan met behulp van vijftien geselecteerde artikelen.

De eerste hypothese van het huidige onderzoek focuste zich op het effect van Tinder op de duurzaamheid van de resulterende romantische relaties voor gebruikers in het algemeen. Onze verwachting was dat gebruikers van Tinder (of andere SGDA's) minder geneigd zijn om langdurige romantische relaties te vormen vergeleken met niet-gebruikers. Dit werd verwacht omdat voorgaand

onderzoek namelijk suggereert dat de volgorde, snelheid, vereenvoudiging en gamificatie van keuzes op Tinder de manier waarop relaties worden gevormd beïnvloedt. Door de focus op uiterlijk, snelle uitwisselingen en simpele beslissingen wordt de ontwikkeling van diepgaande en duurzame relaties namelijk bemoeilijkt, wat resulteert in een cultuur waarin oppervlakkigheid en snelheid de boventoon hebben en waarin gebruikers dus minder snel duurzame romantische relaties vormen (David & Cambre, 2016; Kruger & Spilde, 2019; Stanfill, 2015; Yeo & Fung, 2017).

Uit de resultaten van het huidige onderzoek bleek deze aanname deels te kloppen. 7 van de 13 onderzoeken vonden dat Tinder-gebruik een negatief effect had op de duurzaamheid van de daaruit voortvloeiende romantische relaties. De laatste 6 van de 13 onderzoeken vonden gemengde resultaten, en weerleggen zo de aanname dat Tinder enkel dient als facilitator voor vluchtige en oppervlakkige connecties. Hoewel de onderzoeken ook de toegenomen keuzevrijheid via de apps bespreken en het potentieel voor minder diepgaande connecties door de focus op visuele informatie, suggereren zij dat dit soort platformen het ontstaan van diepgaande connecties niet verhindert. Zij stellen dat gebruikers in eerste instantie oppervlakkig betrokken kunnen zijn, maar dat diepere connecties nog steeds gevormd worden over tijd. Voorgaande onderzoeken (David & Cambre, 2016; Kruger & Spilde, 2019; Stanfill, 2015; Yeo en Fung, 2017) lijken zich vooral te richten op de initiële effecten of eerste indrukken van deze platforms, terwijl deze latere onderzoeken suggereren dat diepere connecties zich kunnen ontwikkelen na verloop van tijd, ondanks de snelle en visuele aard van SGDA's. Verder benadrukken deze onderzoeken een genuanceerde relatie tussen Tinder-gebruik en duurzaamheid van resulterende romantische relaties. Ze tonen aan dat het effect van Tinder-gebruik op de duurzaamheid van resulterende relaties sterk wordt beïnvloed door andere factoren, namelijk het motief ten opzichte van het gebruik van de app en gebruikers' zelfwaargenomen succes op de app. In voorgaande onderzoeken (David & Cambre, 2016; Kruger & Spilde, 2019; Stanfill, 2015; Yeo en Fung, 2017) worden deze factoren niet belicht, wat resulteert in de aanname dat SGDA's uitsluitend leiden tot oppervlakkige connecties, terwijl de geselecteerde onderzoeken voor het huidige onderzoek aantonen dat dit soort apps ook tot diepere connecties kan leiden, afhankelijk van deze factoren. Bijvoorbeeld, wanneer gebruikers een relatiemotief hebben, leidt dit tot minder hook-ups en meer diepgaande relaties, terwijl een seksueel motief juist meer kortstondige, niet-duurzame relaties tot gevolg heeft. Dit suggereert dat eerdere theorieën mogelijk belangrijke elementen missen die essentieel zijn om de complexe relatie tussen Tinder-gebruik en de duurzaamheid van resulterende relaties volledig te begrijpen. Op basis van deze resultaten kan de eerste hypothese slechts deels worden aangenomen.

De tweede hypothese stelde dat mannelijke gebruikers van SGDA's minder geneigd zijn dan vrouwelijke gebruikers om duurzame romantische relaties te zoeken bij hun matches. Deze aanname is gebaseerd op onderzoek dat aantoont dat mannen en vrouwen verschillend worden beïnvloed door sociale normen met betrekking tot relaties (Bleize et al., 2023; Tolman et al., 2003). Mannen worden namelijk meer gestimuleerd om hun seksuele verlangens te uiten en om minder belang te hechten aan

toegewijde relaties dan vrouwen. Bovendien stelt onderzoek dat biologische verschillen, zoals de voorkeur van mannen voor fysieke aantrekkelijkheid en de nadruk van vrouwen op kenmerken die stabiliteit en veiligheid verzekeren, ook factoren zijn die bijdragen aan deze gender gerelateerde verschillen (Sprecher et al., 1994; Van-Hooff, 2020). Uit de resultaten van het huidige onderzoek bleek deze aanname te kloppen. 6 van de 10 onderzoeken vonden dat mannelijke gebruikers van SGDA's minder geneigd zijn dan vrouwelijke gebruikers om duurzame relaties te zoeken bij hun matches. 2 van de 10 onderzoeken vonden dat zowel mannelijke als vrouwelijke gebruikers van SGDA's niet geneigd zijn om duurzame relaties te zoeken op de app. Slechts één van de 10 onderzoeken vond dat vrouwelijke gebruikers minder geneigd zijn om duurzame relaties te zoeken bij hun matches. Op basis van deze resultaten kan de tweede hypothese worden aangenomen. Dat de aannames worden ondersteund door het huidige onderzoek illustreert dat het in dit geval mogelijk is om inzichten uit het domein van offline dating te gebruiken om fenomenen in het domein van online dating te verklaren. De onderzoeken van Tolman et al., (2003) en Sprecher et al., (1994) zijn namelijk gebaseerd op een offline dating context en voor het huidige onderzoek gebruikt als basis voor de tweede hypothese. Dit laat zien dat fundamentele aspecten consistent blijven tussen beiden domeinen.

De derde hypothese stelde dat jongere gebruikers van SGDA's minder geneigd zijn dan oudere gebruikers om pogingen te doen tot het vormen van duurzame relaties. Deze aanname is gebaseerd op onderzoek dat aantoonde dat de leeftijd van een gebruiker een effect kan hebben op zijn of haar betrokkenheid bij het daten. Ouderen zijn meer betrokken in het zoeken naar een duurzame romantische partner omdat zij bewust zijn van hun beperktheid van tijd, wat jongere gebruikers niet hebben. Hierdoor zijn ouderen meer geneigd om pogingen te doen tot het vormen van duurzame relaties op SGDA's, terwijl jongeren minder oog hebben voor de toekomst en daten voor ervaring op te doen (Arriaga & Agnew, 2001; Fung et al., 2001; Stephure et al., 2009). Er is weinig onderzoek gedaan naar het effect van de leeftijd van Tinder-gebruikers op de duurzaamheid van de resulterende romantische relaties. Om deze reden zijn er slechts twee artikelen meegenomen in het huidige onderzoek. Beiden onderzoeken vonden dat jongere gebruikers inderdaad minder geneigd zijn dan oudere gebruikers om duurzame relaties aan te gaan. Conform de verwachtingen kan daarom worden geconcludeerd dat jongere gebruikers minder geneigd zijn dan oudere gebruikers om pogingen te doen tot het vormen van duurzame relaties. Meer onderzoek is echter nodig om deze bevindingen verder te ondersteunen. Op basis van de resultaten kan de hypothese worden aangenomen. Dat de aannames worden ondersteund door het huidige onderzoek illustreert dat het ook in dit geval mogelijk is om inzichten uit het domein van offline dating te gebruiken om fenomenen in het domein van online dating te verklaren. Het onderzoek van Fung et al. (2001) is namelijk gebaseerd op een offline dating context maar voor het huidige onderzoek gebruikt als basis voor de derde hypothese. Dit laat nogmaals zien dat fundamentele aspecten consistent blijven tussen de beiden domeinen van online en offline dating.

Aan de hand van de drie hypothesen kan een antwoord worden gegeven op de onderzoeksvraag die centraal stond in dit onderzoek: *"Hoe beïnvloedt Tinder (of vergelijkbare SGDA's) de duurzaamheid van interpersoonlijke romantische relaties?"* Voor gebruikers over het algemeen kan worden geconcludeerd dat Tinder of andere SGDA's een gemengd effect hebben op de duurzaamheid van romantische relaties. Hoewel sommige onderzoeken concluderen dat Tinder-gebruik kan leiden tot oppervlakkige en minder duurzame connecties, laten andere onderzoeken zien dat ondanks het oppervlakkige begin van dergelijke relaties, ze na verloop van tijd dieper worden. Ook wordt de duurzaamheid van relaties sterk beïnvloed door het gebruikersmotief en hun zelfwaargenomen succes op de app. Deze bevindingen benadrukken de complexiteit van de relatie tussen Tinder-gebruik en de duurzaamheid van resulterende relaties, waarbij individuele motieven en attitudes een cruciale rol spelen. Verder blijkt dat mannelijke gebruikers vaker een negatief effect van Tinder ervaren op de duurzaamheid van relaties dan vrouwelijke gebruikers. Op het gebied van leeftijd zien we dat jongere gebruikers eerder negatieve effecten ondervinden op de duurzaamheid van hun relaties door Tinder-gebruik dan oudere gebruikers.

De resultaten van het onderzoek ondersteunen deels het idee van Bauman (2003) over het concept van vloeibare liefde. Een deel van de resultaten toonde namelijk aan dat gebruikers minder diepgaande verbindingen ervaren door de snelle beslissingen op basis van oppervlakkige kenmerken, zoals Bauman (2003) ook beschrijft over relaties die vormen via SGDA's. Dit is volgens hem een gevolg van onze vloeibare moderne wereld. Tegelijkertijd kan het huidige onderzoek ook deels worden gekoppeld aan een optimistischere visie op online dating: het concept van zuivere relaties. Deze gedachtegang houdt in dat oprechte en duurzame connecties mogelijk zijn, ondanks de vluchtigheid van modern daten. Volgens Hardey (2002) zijn deze diepe connecties mogelijk omdat online daters meer geneigd zijn om open en eerlijk te zijn over zichzelf en hun verlangens door het vergrote gevoel van anonimiteit. Dit wordt ondersteund door een deel van de resultaten, die aantonen dat ondanks de mogelijkheid tot oppervlakkige verbindingen en casual relaties, Tinder na verloop van tijd ook kan leiden tot langdurige en betrokken romantische relaties. Dit suggereert dat gebruikers zich oprecht en kwetsbaar durven open te stellen, wat uiteindelijk de basis is voor diepe connecties. Verder benadrukt Hardey (2002) dat zuivere relaties gebaseerd zijn op zelfreflectie. Dit kan in verband worden gebracht met een deel van de resultaten, die erop wijzen dat het motief achter het gebruik van Tinder (seksueel of relatiegericht) de duurzaamheid van resulterende relaties beïnvloedt. Gebruikers die zich bezig houden met zelfreflectie en bewuste keuzes maken, bijvoorbeeld over het feit dat zij op zoek zijn naar diepgaande en serieuze connecties, ontwikkelen eerder diepgaande relaties via de app. Dit illustreert dus ook de mogelijkheden van onze moderne samenleving, waarin zelfs binnen het snelle en oppervlakkige kader van dating-apps zoals Tinder, het potentieel bestaat voor betekenisvolle relaties.

5.2 Implicaties en suggesties voor vervolgonderzoek

Dit onderzoek laat zien dat de relatie tussen Tinder-gebruik en de duurzaamheid van resulterende relaties wellicht veel complexer is dan voorspeld in eerder onderzoek. Het huidige onderzoek stelt dat ondanks de sturende UI van de app, door de focus op uiterlijk, snelle uitwisselingen en simpele beslissingen, factoren als gebruikersmotieven en zelfwaargenomen succes op de app een effect hebben op de duurzaamheid van Tinder-relaties. De resultaten van het huidige onderzoek suggereren dat er behoefte is aan de implicatie van deze additionele factoren die eerder niet ondergebracht zijn in onderzoek naar het effect van SGDA's op de duurzaamheid van romantische relaties. Verder werpt dit onderzoek licht op het belang van longitudinaal onderzoek bij het bestuderen van de effecten van SGDA's op de duurzaamheid van relaties. Er wordt benadrukt dat oppervlakkige ontmoetingen die in eerste instantie informeel lijken, kunnen uitgroeien tot diepe emotionele verbindingen en langdurige relaties. Dit onderstreept de evolutie en flexibiliteit van moderne relatievorming in onze hedendaagse samenleving. Om deze reden is het van belang om studies uit te voeren die over een langere periode de ontwikkeling van dit soort relaties volgen, om zo een nauwkeuriger beeld te krijgen van de daadwerkelijke impact van deze apps op de duurzaamheid van relaties. Korte-termijnstudies schieten tekort in het vastleggen van deze ontwikkeling van relaties die voortkomen uit SGDA's en kunnen daarom geen volledige uitspraken doen over het effect van dit soort apps op de duurzaamheid van romantische relaties. Daarnaast is er slechts beperkt onderzoek gedaan naar het effect van leeftijd op de duurzaamheid van Tinder-relaties. Dit kan mogelijk verklaard worden doordat dating-apps voorheen voornamelijk populair waren onder jongere gebruikers. Echter, tegenwoordig maken ook steeds meer gebruikers van oudere leeftijdsgroepen gebruik van dating-apps, waardoor het van belang is om het effect van leeftijd op de duurzaamheid van Tinder-relaties nader te onderzoeken.

De bevindingen van deze literatuurstudie kunnen in de praktijk ten eerste worden toegepast door dating-app ontwikkelaars. Het onderzoek toont het belang voor ontwikkelaars om functies en UI's zo te ontwerpen, dat deze de ontwikkeling van diepere en meer duurzame relaties ondersteunen. Dit kan het implementeren van functies betekenen die gericht zijn op het bevorderen van betekenisvolle interacties of juist het verwijderen van al bestaande functies die het bevorderen van betekenisvolle relaties verhinderen. Een voorbeeld is door de focus van visuele elementen te verschuiven naar meer inhoudelijke elementen tijdens het swipen, zoals profielvelden waarin gebruikers diepere aspecten van henzelf beschrijven, zoals hun motieven voor het gebruik van de app, interesses, waarden en doelen. Hierdoor kunnen gebruikers meer te weten komen over diepere aspecten van de ander, voordat ze besluiten om niet of wel te matchen. Een ander voorbeeld is het toevoegen van verschillende swipe-opties naast het gebruikelijke links of rechts swipen, zoals een optie om meer te leren over een ander voordat je besluit te matchen, of om een profiel later opnieuw te bekijken. Door opties zoals dezen worden de snelle en vereenvoudigde beslissingen op basis van

uiterlijke kenmerken die het ontwikkelen van diepgaande interacties verhinderen, vermindert. Verder kunnen de bevindingen van deze studie worden toegepast door therapeuten en begeleiders.

Professionals die werken met individuen die in relaties zitten of dating-apps gebruiken kunnen baat hebben bij het begrijpen van de impact van dating-apps zoals Tinder op de duurzaamheid van romantische relaties. Het is van belang om gebruikers te begeleiden bij het bewustzijn van de mogelijke impact van SGDA's op hun relatievorming om zo gezonde relatievorming in ons digitale tijdperk te bevorderen. Ook kunnen deze inzichten door gebruikers zelf worden gebruikt om zichzelf beter te begeleiden bij het begrijpen van hun gebruik van dating-apps en de effecten daarvan op hun relaties.

Voor vervolgonderzoek is het interessant om meer gericht kwantitatief onderzoek uit te voeren zoals experimenten of observationele studies. Een beperking van het huidige onderzoek is dat de meeste geselecteerde artikelen een interviewstudie of surveystudie zijn. Deze studies maken gebruik van zelf-gerapporteerde gegevens, wat kan leiden tot onnauwkeurigheden bij het rapporteren van persoonlijk gedrag of ervaringen. Deelnemers kunnen antwoorden op basis van subjectieve interpretaties, herinneringen of sociale wenselijkheid, wat de betrouwbaarheid en geldigheid van de bevindingen kan beïnvloeden. Experimenten of observationele studies kunnen objectievere en nauwkeurigere gegevens achterhalen door direct gedrag te observeren. Verder is het voor vervolgonderzoek interessant om verschillende seksuele oriëntaties te onderzoeken. Het huidige onderzoek beperkt zich tot heteroseksuele relaties om twee redenen: ten eerste zijn de onderzochte populaties in bestaande studies nog voornamelijk heteroseksueel, en ten tweede door de aanname dat de dynamiek en ervaringen binnen homoseksuele relaties uniek zijn ten opzichte van heteroseksuele relaties. Deze unieke verschillen suggereren dat generalisaties over relatiedynamiek niet kunnen worden toegepast op alle seksuele oriëntaties. Om deze reden kan vervolgonderzoek over andere seksuele oriëntaties wellicht interessante en nieuwe bevindingen opleveren.

5.3 Conclusie

In deze literatuurstudie is onderzocht wat het effect van de UI van Tinder (of andere SGDA's) is op de duurzaamheid van resulterende romantische relaties. Door middel van een literatuurstudie van 15 artikelen geselecteerd via de Web of Science-database, is gevonden dat dating-apps over het algemeen een gemengd effect hebben op de duurzaamheid van romantische relaties. Hoewel er aanwijzingen zijn dat Tinder soms kan leiden tot oppervlakkige en minder langdurige relaties, wordt er ook aangetoond dat deze oppervlakkige relaties na verloop van tijd dieper kunnen worden. Daarnaast blijkt dat de duurzaamheid van relaties sterk wordt beïnvloed door het motief van gebruikers voor het gebruik van de app en hun zelfwaargenomen succes op de app. Deze bevindingen benadrukken de complexiteit van de relatie tussen Tinder en de duurzaamheid van resulterende relaties en suggereren dat het noodzakelijk is om deze additionele factoren mee te nemen in vervolgonderzoek

naar de duurzaamheid van op Tinder-gevormde relaties. Verder bleken mannelijke gebruikers vaker minder duurzame relaties te vormen via Tinder (en vergelijkbare SGDA's) dan vrouwelijke gebruikers, terwijl jongere gebruikers eerder dan oudere gebruikers minder duurzame relaties ontwikkelden via de SGDA's. Er is echter weinig onderzoek gedaan naar het effect van leeftijd op de duurzaamheid van de relaties, en oudere participanten zijn nog ondervetegenwoordigd in studies naar de duurzaamheid van op Tinder-gevormde relaties. Vervolgonderzoek zou zich daarom ook hierop kunnen focussen. Verder werpen de resultaten licht op het belang van longitudinaal en kwantitatief onderzoek bij het bestuderen van de effecten van SGDA's op de duurzaamheid van relaties. De bevindingen van deze studie kunnen in de praktijk worden toegepast door dating-app ontwikkelaars, omdat zij kunnen profiteren van een dieper begrip van hoe hun designs het gedrag van gebruikers en de duurzaamheid van relaties beïnvloeden, wat hen in staat stelt gerichte verbeteringen te maken voor een positievere gebruikerservaring. Ook kunnen deze inzichten door gebruikers zelf, therapeuten en professionals worden gebruikt om zichzelf of cliënten te begeleiden bij het begrijpen van hun gebruik van dating-apps en de effecten daarvan op relaties. Dit begrip kan leiden tot meer doelgerichte ondersteuning en advies om gezonde relaties te bevorderen. Ook is er echter behoefte aan onderzoek naar hoe Tinder-gebruik de duurzaamheid van resulterende relaties beïnvloedt voor verschillende seksuele oriëntaties, om zo nog een nauwkeuriger begrip te krijgen van hoe SGDA's gebruikers beïnvloeden.

Referenties

- Ahlgren, M., Team, W., & Liedke, L. (2024, 2 maart). *100+ internetstatistieken & Trends [update 2024]*. Website Rating. <https://www.websiterating.com/nl/research/internet-statistics-facts/#:~:text=Sleutelfaciliteiten%3A%20Op%205%20januari%202024%20waren%20er,detailhandel%20zal%20in%206.4%202024%20biljoen%20dollar%20bedragen>.
- Alexopoulos, C., Timmermans, E., & McNallie, J. (2020). Swiping more, committing less: Unraveling the links among dating app use, dating app success, and intention to commit infidelity. *Computers in Human Behavior, 102*, 172–180. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2019.08.009>
- Alterovitz, S. S., & Mendelsohn, G. A. (2013). Relationship goals of middle-aged, young-old, and old-old internet daters: An analysis of online personal ads. *Journal Of Aging Studies, 27*(2), 159–165. <https://doi.org/10.1016/j.jaging.2012.12.006>
- Arriaga, X. B., & Agnew, C. R. (2001). Being Committed: Affective, Cognitive, and Conative Components of Relationship Commitment. *Personality & Social Psychology Bulletin, 27*(9), 1190–1203. <https://doi.org/10.1177/0146167201279011>
- Bailey, B. (2024). Tinder statistieken 2024: alles wat je moet weten over de dating app! *Tinder statistieken 2024: Alles wat je moet weten over de dating app!* Geraadpleegd op 18 maart 2024, van <https://roast.dating/nl/blog/tinder-statistieken>
- Barrada, J. R., & Castro, Á. (2020). Tinder Users: Sociodemographic, Psychological, and Psychosexual Characteristics. *International Journal Of Environmental Research And Public Health/International Journal Of Environmental Research And Public Health, 17*(21), 8047. <https://doi.org/10.3390/ijerph17218047>
- Barraket, J., & Henry-Waring, M. (2008). Getting it on(line). *Journal Of Sociology, 44*(2), 149–165. <https://doi.org/10.1177/1440783308089167>
- Bauman, Z. (2003). *Liquid Love: On the Frailty of Human Bonds*. John Wiley & Sons.
- Bleize, D. N. M., Van Stekelenburg, A., & Tamboer, S. L. (2023). The association between mobile dating app use and relationship status satisfaction: A survey study. *Mobile Media & Communication. https://doi.org/10.1177/20501579231221069*

- Chopik, W. J., & Johnson, D. J. (2021). Modeling dating decisions in a mock swiping paradigm: An examination of participant and target characteristics. *Journal Of Research in Personality, 92*, 104076. <https://doi.org/10.1016/j.jrp.2021.104076>
- Cruz, G. V., Aboujaoude, E., Rochat, L., Bianchi-Demichelli, F., & Khazaal, Y. (2023). Finding Intimacy Online: A Machine Learning Analysis of Predictors of Success. *Cyberpsychology, Behavior And Social Networking, 26*(8), 604–612. <https://doi.org/10.1089/cyber.2022.0367>
- Dating App Revenue and Usage Statistics (2024) - Business of Apps.* (2024, 12 maart). Business Of Apps. <https://www.businessofapps.com/data/dating-app-market/>
- David, G., & Cambre, M. (2016). Screened Intimacies: Tinder and the Swipe logic. *Social Media + Society, 2*(2), 205630511664197. <https://doi.org/10.1177/2056305116641976>
- Davis, E. M., & Fingerman, K. L. (2015). Digital Dating: Online Profile Content of Older and Younger Adults. *The Journals Of Gerontology. Series B, Psychological Sciences And Social Sciences, 71*(6), 959–967. <https://doi.org/10.1093/geronb/gbv042>
- Denby, A., & Van Hooff, J. (2023). ‘An emotional stalemate’: cold intimacies in heterosexual young people’s dating practices. *Emotions And Society, 1–17*.
<https://doi.org/10.1332/263169021x16740853641050>
- Fung, H. H., Carstensen, L. L., & Lang, F. R. (2001). Age-Related Patterns in Social Networks among European Americans and African Americans: Implications for Socioemotional Selectivity across the Life Span. *The International Journal Of Aging And Human Development/International Journal Of Aging & Human Development, 52*(3), 185–206.
<https://doi.org/10.2190/1abl-9be5-m0x2-lr9v>
- Gewirtz-Meydan, A., & Ayalon, L. (2017). Forever young: Visual representations of gender and age in online dating sites for older adults. *Journal Of Women & Aging, 30*(6), 484–502.
<https://doi.org/10.1080/08952841.2017.1330586>
- Giddens, A. (2013). *Modernity and Self-Identity: Self and Society in the Late Modern Age*. John Wiley & Sons.
- Hardey, M. (2002). Life beyond the Screen: Embodiment and Identity through the Internet. *The Sociological Review, 50*(4), 570–585. <https://doi.org/10.1111/1467-954x.00399>

- Krüger, S., & Spilde, A. C. (2019). Judging books by their covers – Tinder interface, usage and sociocultural implications. *Information, Communication & Society*, 23(10), 1395–1410.
<https://doi.org/10.1080/1369118x.2019.1572771>
- Lapsley, J. E., Steele, A. R., & Monson, O. (2022). Swiping right for “Mr Right”: An investigation into the relationship between tinder use and relationship attitudes and behaviors in Australian female emerging adults. *Psychology Of Popular Media*, 12(4), 490–498.
<https://doi.org/10.1037/ppm0000420>
- Massumi, B. (1992). *A User’s Guide to Capitalism and Schizophrenia: Deviations from Deleuze and Guattari*. MIT Press.
- Newett, L., Churchill, B., & Robards, B. (2018). Forming connections in the digital era: Tinder, a new tool in young Australian intimate life. *Journal Of Sociology*, 54(3), 346–361.
<https://doi.org/10.1177/1440783317728584>
- Orosz, G., Benyó, M., Berkes, B., Nikoletti, E., Gál, É., Tóth-Király, I., & Böthe, B. (2018). The personality, motivational, and need-based background of problematic Tinder use. *Journal Of Behavioral Addictions*, 7(2), 301–316. <https://doi.org/10.1556/2006.7.2018.21>
- Potarca, G. (2020). The demography of swiping right. An overview of couples who met through dating apps in Switzerland. *PloS One*, 15(12), e0243733.
<https://doi.org/10.1371/journal.pone.0243733>
- Roca-Cuberes, C., Roig-Mora, A., & Álvarez-Cueva, P. (2023). “As a rule, I don’t have sex on the first date”: Gender and age differences in motivations, perceptions, and experiences on Tinder. *El Profesional de La Información*. <https://doi.org/10.3145/epi.2023.may.08>
- Seidel, J. (2018, 11 april). The Game of Tinder - Jane Seidel - Medium. *Medium*.
https://medium.com/@jane_seidel/the-game-of-tinder-3c3ad575623f
- Sharabi, L. L., & Timmermans, E. (2021). Why settle when there are plenty of fish in the sea? Rusbult’s investment model applied to online dating. *New Media & Society*, 23(10), 2926–2946. <https://doi.org/10.1177/1461444820937660>
- Siegel, K., & Meunier, É. (2018). Traditional Sex and Gender Stereotypes in the Relationships of Non-

- Disclosing Behaviorally Bisexual Men. *Archives Of Sexual Behavior*, 48(1), 333–345.
<https://doi.org/10.1007/s10508-018-1226-3>
- Sprecher, S., Sullivan, Q., & Hatfield, E. (1994). Mate selection preferences: Gender differences examined in a national sample. *Journal Of Personality And Social Psychology*, 66(6), 1074–1080. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.66.6.1074>
- Stampler, L. (2014, 6 februari). Inside Tinder: Meet the Guys Who Turned Dating Into an Addiction. *TIME*. <http://time.com/4837/tinder-meet-%20the-guys-who-turned-dating-into-an-addiction/>
- Stanfill, M. (2015). The interface as discourse: The production of norms through web design. *New Media & Society*, 17(7), 1059–1074. <https://doi.org/10.1177/1461444814520873>
- Stephure, R. J., Boon, S. D., MacKinnon, S. L., & Deveau, V. L. (2009). Internet Initiated Relationships: Associations Between Age and Involvement in Online Dating. *Journal Of Computer-Mediated Communication*, 14(3), 658–681. <https://doi.org/10.1111/j.1083-6101.2009.01457.x>
- Strugo, J., & Muise, A. (2019). Swiping for the right reasons: Approach and avoidance goals are associated with actual and perceived dating success on Tinder. *The Canadian Journal Of Human Sexuality/Canadian Journal Of Human Sexuality*, 28(2), 93–104.
<https://doi.org/10.3138/cjhs.2019-0010>
- Szaniawska-Schiavo, G. (2024, 7 maart). *Love in the Age of AI Dating Apps [2024 Statistics]*. Tidio.
<https://www.tidio.com/blog/ai-dating-apps/>
- Timmermans, E., & Courtois, C. (2018). From swiping to casual sex and/or committed relationships: Exploring the experiences of Tinder users. *The Information Society/The Information Society*, 34(2), 59–70. <https://doi.org/10.1080/01972243.2017.1414093>
- Tolman, D. L., Striepe, M. I., & Harmon, T. (2003). Gender matters: Constructing a model of adolescent sexual health. *Journal Of Sex Research*, 40(1), 4–12.
<https://doi.org/10.1080/00224490309552162>
- Van Hooff, J. (2023). Swipe Right? Tinder, Commitment and the Commercialisation of Intimate Life. In *Palgrave Macmillan studies in family and intimate life* (pp. 109–127).
https://doi.org/10.1007/978-3-030-29256-0_6

Vares, T. (2023). 'When you delete Tinder it's a sign of commitment': leaving dating apps and the reproduction of romantic, monogamous relationship practices. *Journal Of Sociology*, 59(4), 975–990. <https://doi.org/10.1177/14407833221082700>

Yeo, T. E. D., & Fung, T. H. (2017). "Mr Right Now": Temporality of relationship formation on gay mobile dating apps. *Mobile Media & Communication*, 6(1), 3–18. <https://doi.org/10.1177/2050157917718601>